fotbal

ÎN DIVIZIA B

SITUAȚIE STABILĂ ÎN PRIMA SERIE, FINAL FIERBINTE ÎN A DOUA...

Și etapa a XIII-a, care s-a desfășurat duminica trecută, a fost o copie fidelă a celor disputate în această toamnă. Bilanțul ei este edificator: gazdele au cîștigat 12 meciuri (7 în seria I și 5 în seria a II-a) și în 4 s-au consemnat scoruri egale. Dacă mai adăugăm și raportul golurilor 30—5 (16—3 în seria I și 14—2 în seria a II-a), ne facem o imagine mai completă a disproporției de forțe și, în special, de finalizare, dintre gazde și oaspeți. După această rundă, datorită avantajului ce-l aveau față de urmăritoare, liderii s-au menținut pe poziții: **Politehnica Iași și-a păstrat avansul de 3 puncte în seria I, în schimb, Politehnica Timișoara, în seria a II-a, are acum doar două puncte în plus față de principalele sale adversare, Minerul Baia Mare și F.C. Bihor.**

Duminică a avut loc la Iași derby-ul seriei I între Politehnica și F.C. Galați, două aspirante la un loc în primul eșalon al fotbalului nostru. Deznodămîntul confruntării este cunoscut: foștii divizionari A au întrecut fără drept de apel pe gălățeni după **„un joc frumos, spectaculos, de aceeași valoare tehnică ca a celor ce au loc pe prima scenă"**, ne-a declarat **Gh. Limona**, arbitrul întîlnirii. În plasa liderului a mai rămas doar o echipă ce poate trage foloase în cazul unor insuccese ale acestuia. Este formația Metalul București, performera ultimelor ediții ale „Cupei României", care, refăcîndu-și potențialul în urma plecării unor elemente importante, adună puncte și speră că, în primăvară, va putea ataca decisiv primul loc. Cu victoria realizată duminică, cea de a patra consecutivă, Clubul Sportiv Tîrgoviște a trecut pe o poziție din prima jumătate a clasamentului, în schimb Delta Tulcea — revelația primei părți a turului — a intrat în derută și n-a mai cunoscut bucuria succesului din etapa a IX-a. Contradictorie este evoluția Chimiei Rm. Vîlcea. Cînd a jucat pe propriul teren a cîștigat cu scoruri de 4—0 sau 4—1, iar în deplasare a primit același număr de goluri!

În seria a II-a s-a redeschis lupta pentru șefie, deoarece Politehnica Timișoara n-a putut acumula ambele puncte la Bistrița, în dauna Gloriei, astfel că avantajul său s-a micșorat la două puncte. În cursa **de urmărire a timișorenilor se află două foste divizionare A, care au început și ele să acumuleze puncte în deplasare. Așa că finalul turului a devenit fierbinte în această serie** și ultimele două etape pot răsturna actuala configurație din fruntea clasamentului.

În zona neliniștii din ambele serii s-au format plutoane, echipele fiind departajate de minime diferențe de puncte sau de golaveraj. În ultimele etape, în seria I, Politehnica Galați a început să evolueze la un nivel mai bun și, în prezent, a redus handicapul la două puncte față de poziția cu nr. 11, deținută de C.F.R. Pașcani. În seria a II-a, C.F.R. Timișoara a început să urce treptele, găsindu-se pe locul 11, dar cu același număr de puncte cu Olimpia Satu Mare (11 puncte), care se află pe locul 9. În această serie, se pare că Olimpia Oradea nu-și găsește cadența; ea se depărtează, aproape cu fiecare etapă, de pluton.

Au mai rămas doar două etape pînă la încheierea socotelilor primei părți a campionatului diviziei B. Cele două runde pot aduce unele clarificări atît pentru formațiile ce merg pe drumul spre „A", cît și pentru cele sortite... Diviziei „C".

P. VINTILA

Metrom Brașov are în această toamnă o comportare frumoasă Iată o imagine din întîlnirea cu Metalurgistul Cugir, pe care a cîștigat-o cu scorul de 1—0

Foto: Eugen BOGDAN — Brașov

...DACĂ-I VORBA SĂ FIM ONORABILI

TELE cronica

Teledestinul, în mărinimia lui, ne-a oferit în această săptămînă o lumină edificatoare, curată și crudă asupra F. C. Argeșului, echipă — în primul rînd și la urma urmei — campioană a țării la jocul numit fotbal asociație. După ce ne-am lămurit cît de cît — niciodată definitiv! — cu naționala, era cazul să ne limpezim cu campionii țării, și încă în două situații elocvente: jucînd, în deplasare, cu **Irealul** din Madrid și, în țară, cu echipa care se zice că ar fi cea mai îndreptățită să-i ia titlul. În ambele meciuri — ca să nu întorc limba în gură — nimic, dar absolut nimic, nu mi-a dat a înțelege că mă uit la niște campioni, la cea mai bună echipă din România. Sigur că F. C. Argeș a ieșit onorabil din marea competiție, învinsă în ultima clipă de o echipă deloc, dar absolut deloc copleșitoare, totuși la fel de onorabil e să ne uităm și să pricepem că ai noștri campioni au cheltuit multă energie înfricoșată pentru a nu face nimic, fără spor. Toate duelurile au fost pierdute în lupta corp la corp, atacul nu s-a văzut nici sub formă de contraatac, apărarea a jucat eroic și haotic, șuturi precise, driblinguri utile, intercepții nu au existat, golul dat îl privește pe portarul spaniol, în sfîrșit marele nostru Dobrin nu s-a văzut, dacă mi se permite s-o observ, dacă mi se permite s-o spun cu multă și blîndă timiditate. Căci una din marile nedreptăți întreținute în jurul acestei echipe este ideea încăpățînată că orice ar fi pe teren și oricum ar fi, Dobrin e mare și toți cei din jurul lui sînt mici, nevolnici și nu-i înțeleg geniul: Dobrin a fost foarte slab și la Madrid, și totuși se găsesc oameni care să arunce totul în circa lui Jercan, Radu și cui o mai fi, băieți care au tras cît au putut de meci, cu complexul lor de orfani și nevedete. Ar mai trebui la fel de onorabil observat și spus pe față că pînă la a-și exprima geniul, pînă la a da o pasă genială, pînă la a șuta fantastic, Dobrin are în primul rînd tendința de a „freca" balonul, de a ține și de a întîrzia jocul — ceea ce nu mai e demult o minunăție și o grozăvie în epoca noastră, ba dimpotrivă. **Sigur că există întotdeauna replica tăioasă că** Dobrin nu are cu cine juca în viteză, imediat și dintr-o bucată, nici în echipa lui, nici la națională, că dacă i s-ar da un Netzer sau un Cruyff ar fi altceva... La care eu vin și spun subtire — dulce și în mare șoaptă: mai încet, nu vă grăbiți, că de aia sîntem unde sîntem, de aia ne perpelim cum ne perpelim, în fotbalul-asociație unde nu prea ne merg afacerile; fiindcă am avut grijă întotdeauna să dăm cu absolutul în capul relativului. Încît nu m-ar mira dacă mîine aș citi că Argeșul joacă atît de slab față de cerințele titlului său, din cauza lui Angelo Niculescu, cel care a stricat cu mîna și cu ideile lui toate echipele și toate meciurile din campionatele A, B și C ale țării. Inclusiv meciul Steaua — F. C. Argeș, în nocturnă, incredibil în mediocritatea sa, de-mi vine să mă întreb cu ce ne va fi mai bine dacă supervedetele din jurul nevedetelor Năstase și Aelenei vor juca în Cupa Campionilor cu Bayern, în locul echipei cu un singur geniu printre 10 nevedete?

A, desigur, mai există argumentul că naționala ar putea fi oricum mai bună decît campionii țării, așa cum cu ani în urmă ea era mai bună decît campionatul național! Frumos și patetic argument — dacă aș uita cum era vorbită și lovită în presă acea națională, tocmai în acei ani ai Guadalajarei, cînd, sărmana, era mai bună decît campionatul național dar nimeni nu vroia să vadă și s-o scrie. Toate momentele bune, stimați analizatori, sînt retroactive — obișnuiți-vă măcar cu această idee relativistă. Eu sînt convins, în ce mă privește, că peste 5 ani îl voi evoca pe Dobrin ca pe „regele fentei românești...", „prințul pasei fulgerătoare..."

Dar noi ca noi (nici n-ați observat cum ne-a căzut pe cap și România — R.F.G., la rugby 10—11!...) — însă ce-or scrie spaniolii, ziariștii, prozatorii, poeții și criticii lor dramatici, despre Realul lor? Puțină răutate hazoasă, cu gîndul la alții, niciodată nu ne-a stricat.

BELPHEGOR

ETAPA A XI-a A LANSAT, ȘI EA, O INVITAȚIE

(Urmare din pag. I)

aspecte, la fel de îngrijorătoare pentru a nu le considera drept un semnal de alarmă la adresa conducerilor, antrenorilor și jucătorilor și a nu lansa, din nou, **o invitație la fotbal de calitate, la joc ofensiv.**

Nivelarea de sus în jos s-a accentuat, dovadă că echipe pînă mai ieri-alaltăieri fără veleități prea mari, sînt în situația de a juca de la egal la egal cu formații care au loturi de jucători mult mai valoroși, printre ei numeroși internaționali consacrați. Departe de noi intenția de a tăgădui unele progrese realizate, de pildă, de C.F.R. Cluj, A.S.A. sau Jiul. Dar saltul lor calitativ este MAI MIC în comparație cu regresul MAI MARE al fruntașelor fotbalului nostru.

Goana după puncte se traduce tot mai mult prin preocuparea accentuată pentru întărirea apărărilor, uneori, **chiar în cazul partidelor disputate acasă.** Majoritatea echipelor se bizuie pe arma contraatacului, pe care nici măcar n-o stăpînesc bine sau n-o pot realiza cu jucătorii avuți la dispoziție. La Steagul roșu, „U" Cluj, Petrolul continuă criza de atac, nu s-a ajuns la formule stabile și eficiente, se operează frecvent modificări de la etapă la etapă și în cursul aceluiași joc. Studenții clujeni, adepți ai unui „fotbal de salon", au șutat de două ori pe spațiul porții lui M. Ionescu: odată prin... Ciupitu (care a și marcat), a doua oară prin Porațki, în min. 80!

În asemenea condiții, nu mai miră pe nimeni că se șutează și se marchează puțin (38 de goluri în ultimele 24 de meciuri!). Am ajuns în situația să înregistrăm scoruri (de 24 de ori 1—0 și de 9 ori 0—0 în 11 etape...) ca în Italia, unde însă se mai joacă și fotbal. În deplasare se cîștigă din ce în ce mai rar, echipele se mulțumesc să joace la „mica ciupeală", pentru un punct.

Firește că un campionat nu poate trăi numai din atît și că trebuie făcute eforturi pentru salvarea lui de la un anonimat, de la o sărăcie care-l pîndește tot mai deaproape. Starea de lucruri readuce în discuție probleme care, nefiind rezolvate, au dus la situația actuală: **mult dezbătuta și acceptata idee a îmbunătățirii procesului de pregătire și a orientării jucătorilor și echipelor spre un joc ofensiv.** Este datoria antrenorilor, ajutați de efortul conștient și obligator al jucătorilor, de **a trece odată de la vorbe la fapte. În mîna lor, în primul rînd, stă posibilitatea de a reconsidera campionatul.**

Revenind la clasamentul fixat de etapa de miercuri, vom sublinia că datorită diferențelor minime dintre echipele situate în diferite sectoare s-au produs cîteva modificări importante, dar cu... viață scurtă pentru că duminică, din același motiv (diferențele mici de puncte) se vor înregistra din nou alte schimbări. Farul a ajuns de pe locul 4 pe 10, dar duminică va juca acasă, deci... Dinamo a sărit de pe 8 pe 4, Petrolul de pe 10 pe 5...

Steaua are perspective de a-și păstra poziția de lideră, pentru că urmăritoarele sale cu 13 puncte joacă în deplasare duminică: Jiul la Pitești, Steagul roșu la Tg. Mureș, Petrolul la Craiova, iar Dinamo chiar cu Steaua. Și cum șansele sînt de partea gazdelor (F.C. Argeș, A.S.A. și Universitatea), înseamnă că chiar în eventualitatea unui eșec în fața dinamoviștilor, Steaua își va putea păstra primul loc grație golaverajului. Dar, partida se anunță echilibrată, cel puțin teoretic, și ea domină etapa a XII-a, care mai cuprinde un derbi bucureștean, **Sp. studențesc — Rapid.** Să sperăm că măcar această etapă (și în special derbyurile) va oferi mai mult fotbal decît cele precedente. Ar fi timpul.

CAMPIONATUL ECHIPELOR DE TINERET-REZERVE

1. „U" Cluj	11	7	2	2	24—9	16
2. Petrolul	11	6	4	1	17—7	16
3. U.T.A.	11	6	3	2	12—7	15
4. Sportul studențesc	11	5	4	2	15—11	14
5. Dinamo	11	5	4	2	15—12	14
6. Steaua	11	5	2	4	32—11	12
7. Univ. Craiova	11	5	2	4	16—15	12
8. C.S.M. Reșița	11	4	4	3	13—13	12
9. Farul	11	5	1	5	18—18	11
10. C.F.R. Cluj	11	4	2	5	15—19	10
11. Steagul roșu	11	4	1	6	12—11	9
12. F.C. Argeș	11	4	1	6	10—12	9
13. Jiul	11	3	2	6	13—25	8
14. A.S. Armata	11	2	3	6	10—25	7
15. Sport Club Bacău	11	2	2	7	20—32	6
16. Rapid	11	2	1	8	11—24	5

PENTRU CA BUNELE INTENȚII SĂ NU AIBĂ EFECTE INVERSE...

ÎN SPRIJINUL UNEI RECENTE MĂSURI A F. R. F.

Un comunicat lapidar al federației anunță că, începînd cu etapa a XI-a a Diviziei A, jucătorii care vor primi al doilea cartonaș galben de-a lungul unui campionat, vor fi **automat** suspendați pe o etapă. Măsura este pornită, fără îndoială, din cele mai bune intenții. Federația s-a gîndit la această modalitate de sancționare, pornind — desigur — **de la dorința de a pune o stavilă actelor de indisciplină, protestelor, atitudinilor nesportive, durităților.** Sub acest raport, de principiu, **NICI O OBIECȚIE!**

Ni se pare însă că există, totodată, pericolul unor inechități. Pentru că, de exemplu, este oare dreaptă suspendarea unui jucător care a primit un cartonaș galben în septembrie și îl primește și pe al doilea în iunie, anul următor? Sau, pentru ca exemplul să nu pară forțat, să luăm date din același sezon: unui jucător i se va arăta cartonul galben în prima etapă din retur, în martie, va juca apoi exemplar tot sezonul și va mai fi odată avertizat în iunie, în etapa a 14-a; trebuie, oare, să fie el suspendat pentru ultima etapă?

Dar, să pornim de la sensul cartonului galben care reprezintă **un avertisment, nu o sancțiune propriu-zisă.** Un jucător comite o greșeală oarecare (să zicem, o intrare dură) și arbitrul îl **avertizează.** Jucătorul se corectează și după un timp destul de îndelungat, șase-opt-zece etape, primește un alt avertisment, pentru o greșeală de altă natură, ca nerespectarea distanței de 9 metri, întîrzierea jocului sau, cum s-a întîmplat miercuri cu Tătaru, intrarea în joc într-un moment cînd partida nu era întreruptă. Trebuie, oare, suspendat pe o etapă, ignorîndu-se astfel elementul de fond al avertismentului anterior, pe care el a dovedit că l-a înțeles, că și l-a însușit?

Nu trebuie să uităm că un cartonaș galben se poate arăta unui jucător nu numai pentru acte nesportive, ci pentru o gamă largă de **abateri tehnice sau administrative**, unele de mică gravitate; or, a le cumula atît de sever (numai două într-un an!) pentru a ajunge la suspendare ni se pare prea sever, se poate ajunge la excese de autoritate. Ca să nu mai amintim faptul că, de multe ori, arbitrii adoptă, deliberat, la meciuri cu mare miză, maniera „potolirii de la început a spiritelor" prin cartonașe galbene împărțite cu largheță în primul sfert de oră, mai mult sau mai puțin justificat, pentru a-și asigura în rest o relativă liniște...

Dar, această măsură poate duce și la efectul invers. S-ar putea ca arbitrii, tocmai cunoscînd marea greutate pe care o capătă acum avertismentul dat sub forma cartonului galben, să aibă **mari rezerve în a-l mai folosi.** Miercuri seara, la meciul Steaua—F.C. Argeș, Mircea Rotaru a dus de cîteva ori mîna la buzunarul cu cartoane și... a renunțat la intenție. Mai mult chiar, arbitrii pot avea **și mai mari ezitări în a da avertismente jucătorilor deja „marcați" cu un carton galben**, pentru că, orice s-ar spune, acum știu că **PRACTIC, ei devin cei care suspendă de-acum încolo jucătorii.**

Problema are însă foarte multe implicații, nu vrem să intrăm în detalii, ținem totuși **să ne exprimăm părerea că măsura luată de F.R.F. trebuie să fie detaliată**, însoțită de unele precizări. Poate că **suspendarea pentru numai două cartoane galbene nu trebuie aplicată automat, ci această decizie să fie luată după o judecare în Comisia de disciplină a motivelor pentru care s-au arătat cartoanele, a gravității greșelilor.** Eventual, sugerăm ca primirea de către un jucător a două cartoane galbene într-un campionat să nu-i atragă în mod mecanic suspendarea, ci chemarea lui automată în judecata Comisiei de disciplină, care să-i aplice sau nu suspendarea. Adică, **tot forul de specialitate al federației să acorde sancțiunea și nu arbitrii, care — prin menirea lor — acordă doar sancțiuni DE JOC și nu administrativ-disciplinare.**

Poate ar fi cazul (și facem toată această discuție din dorința ca o măsură bună în intenție să nu ducă la efecte nedorite) ca **numărul cartoanelor galbene atrăgînd eliminarea să fie mărit.** Este drept, U.E.F.A. aplică acest principiu la competițiile sale, dar o echipă care ajunge în finala „Cupei campionilor", de exemplu, susține maximum 9 meciuri într-un an în această competiție, iar celelalte echipe susțin două, patru, șase, opt. La acest număr de meciuri, este — poate — justificată cifra de două avertismente. **Dar la un campionat de 30 de meciuri, se poate aplica tot cifra de 2 avertismente? N-ar trebui ea mărită, proporțional? Sau n-ar trebui introdus un element de prescripție, de genul „cel de-al doilea carton galben atrage suspendarea, dacă el intervine la mai puțin de „x" etape de la primul"?**

Din informațiile noastre, un asemenea sistem ca cel introdus acum la noi a mai funcționat în Anglia, dar s-a renunțat la el. Iar la ora actuală, singura țară din Europa unde există ceva similar este Spania, dar acolo suspendarea se aplică după **patru** cartoane galbene.

Facem toată această discuție, repetăm, nu pentru ca cineva să înțeleagă că sîntem împotriva măsurilor de reprimare a durităților, a actelor nesportive. Dorim însă ca prin acest articol, prin expunerea unor păreri, să contribuim ca o măsură pornită din intenții bune să aibă — integral — efecte în consecință.

Radu URZICEANU

CUPLAJUL INTERBUCUREȘTEAN REINTRĂ ÎN DREPTURI

După cum s-a anunțat, meciurile etapei de duminică a Diviziei A, programate în Capitală, se vor disputa în cuplaj pe stadionul „23 August".

Această măsură luată de F.R.F. este primită cu satisfacție de către iubitorii fotbalului din Capitală, care au din nou posibilitatea să vizioneze mult atractivele cuplaje interbucureștene. A fost o vreme cînd, din diverse motive, aceste cuplaje nu se puteau realiza. Acum însă, iată se revine la o programare care prezintă avantajul de a permite publicului să urmărească un program fotbalistic de real interes.

Încurajată de succesul de miercuri, echipa **Sportul studențesc** s-a lansat pe drumul ameliorării poziției sale în clasament și, mai mult ca sigur, formația lui Gheorghe Ola va lupta din toate puterile pentru a-și apăra șansele cu succes în fața unui alt „team" cu bune performanțe în ultima vreme, **Rapid.** La rîndul lor, feroviarii simt perspectiva reintrării în plutonul fruntaș, așa încît ne putem aștepta la un joc de mare ambiție.

Cît despre „eternul derby" **Dinamo—Steaua**, el nu mai are nevoie de nici un fel de recomandare. Interesant totdeauna, indiferent de pozițiile în clasament, acest meci capătă acum cu atît mai multe perspective de atractiv spectacol fotbalistic, cu cît cele două mari rivale sînt direct angajate în întrecerea pentru șefia de toamnă a clasamentului.

Iată, prin urmare, de ce programul de duminică din Capitală este așteptat cu mare interes. Și, mai mult ca sigur, spectatorii îl vor onora printr-o prezență masivă, care amenință să doboare „recordurile de rețetă" ale marelui stadion, în acest sezon...

La ordinea zilei

DESPRE SCHIMBAREA MARIAN POPESCU - MUSTĂȚEA

Ca să dispunem de unele elemente de orientare absolut utile pentru rîndurile care urmează, trebuie să ne mutăm, pentru cîteva momente în baschet. Și anume spre a ne documenta acolo asupra armei schimbărilor. Bine, bine, se va spune, dar nu se poate compara situația cu a fotbalului! Dar nimeni nu are pretenția că cele două înlocuiri de aici se pot asemui, ca efect, cu cele — fără limită — din baschet! Dar că, acum, schimbările de jucători din fotbal trebuie să înceapă să fie efectuate cu promptitudine și cu efect, asta da, asta se poate cere! Nu de alta, dar atîtea cazuri, mai vechi sau mai recente, ne demonstrează că — față de dărnicia regulamentului, devenită universală — în materie de înlocuiri de jucători, antrenorii fotbalului nu mai pot să se rezume doar la modificările determinate de accidentări. Ei au acum în mîini o armă. Curajoasa și abila ei mînuire poate interveni, decisiv, în fixarea rezultatului unei întîlniri.

Din nefericire, trebuie să spunem, marea majoritate a antrenorilor noștri nu recurg la înlocuiri decît DUPĂ CE adversarul a deschis scorul sau s-a distanțat. În cele mai multe dintre situațiile în care evoluează formațiile românești, schimbările nu au rolul pe care l-ar putea juca, un rol de PREVENIRE a eșecului. Ele se efectuează, în disperare de cauză, cînd deznodămîntul e inevitabil, cînd omul intrat în teren găsește o situație vecină cu demoralizarea și, în 90 la sută din cazuri, nici nu se întîlnește cu balonul, devenind un veritabil sacrificat. În jocurile eliminatorii, cînd fiecare minut are valoare dublă, arta schimbărilor capătă, se înțelege, și ea dublă valoare. Acolo se cere o și mai rapidă reacție a antrenorilor și, mai cu seamă, se pretinde CURAJ, MULT CURAJ. Dacă solicităm jucătorilor noștri sînge rece, echilibru, luciditate în grelele lor examene internaționale, aceste calități trebuie să se simtă și pe banca tehnicienilor.

Cu simpla intenție de a oferi posibilitatea unei discuții și fără a face din aceasta un cap de acuzare, iată, meciul de la Madrid, al lui F. C. Argeș, ni se înfățișează ca cel mai proaspăt exemplu că schimbările nu au ajutat de fel echipa campioană într-un joc în care împrejurările întrecerii i-au surîs pentru o calificare. La 1—2 trebuia să se forțeze rezultatul, pentru că în niciun caz prelungirile nu i-ar fi avantajat pe argeșeni. Un om de atac, rapid și incisiv, lipsea grozav lui F. C. Argeș, care juca cu Roșu pe linia mijlocașilor și cu Dobrin, centru retras și foarte ingenios marcat. Ne așteptam ca Troi, tipul atacantului de lansare, iute și întreprinzător, să intre în teren. Lăsăm la o parte faptul că a fost scos din teren unul dintre oamenii care s-au remarcat prin ingeniozitate și făcuse o folositoare muncă de legătură în acțiunile de la mijlocul terenului (Marian Popescu); a intrat însă un jucător merituos de altfel — Mustățea — dar ale cărui caracteristici nu serveau de fel momentului partidei. Sigur, se știe foarte bine, Florin Halagian e cel mai tînăr antrenor al primei noastre divizii; după nici măcar un sezon întreg de „A" el a și făcut cunoștință cu pretențioasa competiție a campionilor din Europa. Dar pe bancă se mai afla un antrenor cu experiență, rezultate și competență, Robert Cosmoc, antrenorul federal special delegat pentru jocurile lui F. C. Argeș. Regretăm că — cu asemenea forțe pe banca tehnicienilor — în jocul de la Madrid nu s-a utilizat această armă a schimbărilor cu adevărat utilă pentru formație. La 1—2 nu mai interesa că se va face 1—3 (cum s-a și întîmplat) sau 1—4. Trebuia să se riște, ATUNCI, TOTUL. Și riscul însemna trimiterea în teren a unui ATACANT, nu a unui MIJLOCAȘ.

Eftimie IONESCU

Cititorii pun punctul pe «i»

Tovarășe Redactor-șef,

Cel care vă scrie aceste rînduri se numește Dan Mihail și s-a decis să vi se adreseze la îndemnul unor activiști sportivi din orașul Slatina. Cu ocazia împlinirii a 50 de ani de la înființarea asociației sportive locale, în oraș se organizează mai multe manifestații, cu concursul cîtorva echipe de fotbal din județ și a sute și sute de tineri sportivi „fără nume". Subsemnatul sînt salariat la Uzina de Aluminiu din Slatina, iar tatăl meu, colonelul Mihail I. Mihail, a fost unul dintre cei care au pus prima piatră la fondarea asociației sportive „Oltul". Tatăl meu a murit la 72 de ani (vîrstă la care era încă arbitru de fotbal activ), după ce a adus sportului slătinean o contribuție — aș putea să spun — decisivă pentru afirmarea lui.

Posed peste 100 de fotografii, peste 100 de ziare, 13 cupe, zeci de plachete, afișe, documente, carnete de legitimare etc. etc. Aș dori, dacă veți considera că merită efortul, să inserați în ziarul dv. cîteva cuvinte despre această aniversare a orașului nostru, a tuturor celor care — mai în vîrstă sau mai tineri — ne-am străduit să facem cîte ceva pentru sportul slătinean... Cu stimă,

Dan Mihail

TRADIȚIA SPORTIVĂ TREBUIE PĂSTRATĂ! LA SLATINA, OAMENI PASIONAȚI AU ȘTIUT SĂ O FACĂ...

De fapt, cînd am ajuns la Slatina, am aflat că cele mai multe din documentele și obiectele deținute de Dan Mihail fuseseră temporar transferate în sala de expoziții a orașului. Aici, sute de oameni s-au perindat prin fața unor exponate deosebite: cupe, fanioane, fotografii originale, documente atestînd începuturile oficiale ale asociației sportive „Oltul", bobul de concurs și schiurile cu care **Mihail I. Mihail** — un animator al sportului nostru — pleca „să cucerească Europa". Într-o perioadă în care cei dotați pentru sport deveneau, automat, polisportivi, tatăl autorului scrisorii de mai sus n-a făcut excepție de la regulă. El a fost luptător, bober (a participat, în 193., la campionatele mondiale de la Cortina D'Ampezzo și la concursul de la St. Moritz, iar ultimul titlu de campion național l-a cîștigat în 1942, la vîrsta de 52 de ani), ciclist (a mers cu bicicleta pînă în ultimul an al vieții!), fotbalist (căpitan al echipei Oltul, care a devenit în 1925 campioana Olteniei, selecționat pentru echipa reprezentativă a țării), și, cred că nu greșesc spunînd... și așa mai departe. Activitatea lui **Mihail I. Mihail** se confundă aproape cu prima jumătate a perioadei aniversată astăzi.

Născută în ziua de 8 octombrie 1922 (confirmarea oficială a afilierii la **Federațiunea societăților de sport din România** a venit abia după un an, la **14 septembrie 1923**), asociația sportivă **Oltul** — în care au intrat, chiar de la început, muncitori, elevi, militari și funcționari — este una dintre vechile asociații de sport din țară. În tradiția sportivă slătineană sînt înscriși, în urma lui Mihail I. Mihail, alți sportivi de valoare, cunoscuți la vremea lor: **fotbaliștii Nicolae Mateescu, Tică Cosma** (ambii, împreună cu Dan Mihail, fiul multiplului campion, au format și echipajul de bob), **Ermano Vișescu, Tiță Petrescu**, sau boxerii **Cristian Panaitescu** (a pus bazele secției în 1929; mai practica și volei, tenis de masă, înot, schi; astăzi este antrenor emerit), **Ion Popa** (elev al lui Cr. Panaitescu, campion național, antrenor emerit, în prezent antrenor al lotului național), **Patriciu Milcoveanu** și **Ghiță Lungu** (campioni naționali), sau, în ultimul timp, luptătorii **Florian Ghițu** (maestru al sportului), **Constantin Terpovici**, și, desigur, mulți alții!

Așa că, după cum se vede, săptămîna de manifestări sportive speciale nu a avut doar scopul de a marca scurgerea inexorabilă a timpului, ci, mai curînd, să rememoreze pagini luminoase, eforturi de o jumătate de veac. În cadrul manifestărilor organizate la Slatina, am remarcat competițiile sportive desfășurate sub semnul **„Cupa Oltul '50"**, în care aproape 350 de tineri s-au întrecut la volei, handbal, popice, minifotbal și cros, simpozioanele **„50 de ani de la înființarea primei asociații sportive în orașul Slatina"** și **„50 de ani de sport muncitoresc în Slatina"**, concursul **„Cine știe cîștigă"** pe aceeași temă, demonstrații sportive, ca și tradiționalul meci de fotbal dintre fostele glorii ale Slatinei. S-au acordat diplome și insigne tuturor celor care își leagă numele de asociația sportivă „Oltul". Au fost șapte zile în care au renăscut atîtea amintiri, cu care au făcut cunoștință și cei mai tineri, pentru ca să-și dea și ei seama de eforturile înaintașilor într-o vreme cînd exercițiul fizic și sportul nu erau la îndemîna tuturor.

★

Dan Mihail se află în fața mea. E un om mărunt, trecut de 55 de ani, de meserie tehnician contabil. Pasiunea pentru sport a tinereții s-a transformat, apoi, în plăcerea de a strînge cît mai multe mărturii legate de sport. Este un adevărat colecționar. La el acasă există un mic muzeu. Se străduiește să păstreze memoria tatălui său și să mențină neștearsă tradiția sportivă a Slatinei. E la curent și cu problemele cele mai actuale ale asociației, apreciind cu minuțiozitate șansele de promovare ale echipei de fotbal Oltul, care joacă în a treia divizie a țării.

Cîtă nevoie are sportul nostru de astfel de oameni pasionați, care să nu lase să se piardă nici cel mai mic fir ce duce la sursă, să mențină și — acolo unde e cazul — să formeze tradiția sportivă...

Tradiție pe care — de ce să nu o spunem? — nu o vedem mereu cultivată. Cu atît mai mult, deci, un sincer BRAVO oamenilor din Slatina, cei care au reușit să păstreze tradiția sportivă locală.

Dumitru GRAUR

• INSTANTANEE • INSTANTANEE •

CE AI AVUT CU ECHIPA, GHIȚĂ?

Surpriză înaintea începerii meciului de Divizia A dintre Jiul și S. C. Bacău. În afară de Dembrovschi — vindecat după o accidentare, dar lăsat acasă pentru a nu se risca recidivarea — din lot lipsea și Ghiță. Am încercat să aflăm cauza absenței (accidentare?, îmbolnăvire?) dar prin labirintul explicațiilor „discrete" n-am reușit să aflăm... totul. Cert era — în primul rînd — că Ghiță n-are nici un necaz cu sănătatea. În al doilea rînd, apreciatul portar băcăuan **s-a urcat în autobuzul ce urma să plece de la Bacău spre Petroșani — cu tot restul echipei — și că, la un moment dat, supărat pe ceva a coborît și a plecat.**

Poate l-a jignit cineva, poate a fost vorba de un necaz mai vechi. Realitatea este că Ghiță „a lăsat baltă", fără nici un regret, echipa pe care, sîntem siguri, o iubește. Antrenorul P. Rădulescu ne spunea înainte de meci: „Va fi greu fără el. Echipa joacă altfel, mai sigur, cînd îl știe în spate. E un tonic. Lipsește, e greu. Tocmai el, dintre cei vîrstnici, nu ne ajută. Păcat!".

Și, miercuri, **S. C. Bacău** a pierdut cu 3—0 tocmai datorită ezitărilor și greșelilor înlocuitorului lui Ghiță — **Cizic.** Ce ai avut Ghiță cu echipa ta? Întrebăm și clubul **S. C. Bacău**: oare Ghiță se bucură de un „regim special" față de ceilalți colegi de echipă?

NUME CONSACRATE, LA TUȘĂ

În octombrie, la Conferința arbitrilor din Divizia A, s-a propus — și hotărît — ca la meciurile de fotbal din Divizia A, conducătorii principali să fie ajutați, la tușă, și de arbitri din lotul A.

Și astfel, miercuri, la meciul Jiul — S. C. Bacău am văzut la centru pe Victor Pădureanu, iar la tușă pe Aurel Bentu. Totul a mers excelent. Siguranță în arbitraj, încredere din partea jucătorilor și spectatorilor. Referitor la această măsură iată ce ne spunea V. Pădureanu: **„Mai poți avea emoții sau neîncredere cînd ai un astfel de arbitru la tușă?"** În replică, A. Bentu: **„Azi l-am ajutat eu pe Victor Pădureanu, mîine mă va secunda el pe mine. Jucătorii au mai multă încredere iar fotbalul are de cîștigat".**